

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر معماری اسلامی ایران در توسعه شهری پایدار

محل انتشار:

اولین همایش منطقه ای معماری پایدار و شهر سازی ایذه (خشت اول) (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سیدجمال الدین حسینی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول، تهران ایران

محبوبه قاسم زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری واحد شوشتر، اهواز ایران

خلاصه مقاله:

کیفیت گرایی، توجه به آینده و محیط زیست و مطابقت با اقلیم منطقه از ارکان اصلی معماری پایدار هستند که در معماری اسلامی ایران به وضوح دیده می شوند. هدف این تحقیق تحلیل چگونگی تحقق توسعه شهری پایدار، متاثر از معماری اسلامی می باشد. ضرورت این تحقیق دستیابی به الگوی مناسب توسعه شهری پایدار و اینکه نیاکان ما چگونه توانسته اند مفاهیمی که ارزشهای فرهنگ ایرانی و اسلامی را در بردارند در معماری متجلی کنند، معماران و استادکاران ایرانی با توجه به شرایط اقلیمی و جغرافیایی مناطق گوناگون ایران شیوه های معماری اسلامی را در شهرهای مختلف به نحو مطلوبی توسعه بخشیده اند. فرضیه تحقیق در پی بیان این مسئله است که مفهوم توسعه ی شهری پایدار در ایران در دوره های مختلف اسلامی و به بهترین شکل در دوره اصفهانی محقق شده است. بررسی این موضوع که مفهوم توسعه شهری پایدار در دوره های زمانی مختلف چه تحولاتی را طی کرده و در کدام دوره ها موفق تر بوده است نیز از مواردی است که به آن پرداخته شده است

کلمات کلیدی:

توسعه شهری پایدار، معماری اسلامی ایران، الگوی مناسب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/224370>

